A°. 1837. N°. 1.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 2 JANUARIJ.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 1sten Januarij.

— Als een merkwaardig bewijs, hoe hoog verdiensten en eer stijgen kunnen, vernemen wij van goeder hand, dat de Graaf *Gräberg de Hemsö*, Zweedsch Consul te Florence, buiten en behalve vele Ridderorden en andere Titels van verschillenden aard, lid is van omstreeks *negentig* Academiën, Societeiten en Genootschappen. Alles breeder beschreven in een kort en levensberigt, door den Graaf zelven in het licht gegeven.

— Men meldt uit 's Gravenhage van den 31sten dezer het volgende: „Bij Koninglijk besluit is verklaard, dat de bepaling, voorkomende bij art. 2 der wet van 15 September 1827 (*Staatsblad* N°. 44), waarbij is vastgesteld, dat „de broeder van hen, die in persoon voor zich leven bij de Schutterij dient, voorwaardelijk van de dienst zal worden vrijgesteld," moet worden verstaan te bedoelen *wettige* broeders, en alzoo op deze alleen kan worden toegepast.

— Dezer dagen heeft Zijne Maj. het Departement van Oorlog gemagtigd, in de gewone inspectie over de met onbepaald verlof zijnde mobiele schutters, niet in deze maand, maar eerst in die van April 1837, te doen houden.

— Bij Koninglijk besluit van 24 dezer, N°. 92, (*Staatsblad* N°. 65) is, bij openbare acten van 22 Junij, 17 en 22 Augustus en 10 December 1836, voor de Notarissen Mr. *J. Crommelin* en zijnen ambtgenoot, te Amsterdam verleden, overeenkomst der gezamenlijke deelhebbers in de maatschappij ter assurantie, waarvan het doel zich uitsluitend tot verzekering tegen zeegevaar bepaalt, en welkef vastgestelde tijd van duur met den laatsten December 1836 verstrijken zou, strekkende tot voortzetting van die maatschappij, onder dezelfde bepalingen en voorwaarden, als waarop zij krachtens 's Konings besluit van 17 Februarij 1827, N°. 109, tot dus verre bestaan heeft, voor een nieuw tijdvak van tien jaren goedgekeurd en bekrachtigd.

— Gisteren avond is er eene luisterrijke soirée gehouden bij den Pruissischen Gezant aan het Nederlandsche Hof, Graaf *von Wylich und Lottum*, alwaar HH. KK. HH. de Prins en Prinses *van Oranje*, benevens HH. KK. HH. Prins en Prinses *Frederik*, waren daarbij tegenwoordig.

— Op Dingsdag jl. heeft de heer *de Rönigen*, in een afzonderlijk gehoor, aan den Koning overhandigd zijne geloofsbrieven als Minister Plenipotentiaris van Zijne Doorluchtige Hoogheid den Hertog van Nassau.

— Z. Exc. de Minister van Financiën bevindt zich steeds in denzelfden zorgelijken toestand.

— Het Hoog-Geregtshof heeft, als Hof van Cassatie, eergisteren, een verzoek tot cassatie verwerpende, beslist, dat onder de uitdrukking *alterer* van art. 132 van het Fransch lijfstraffelijk wetboek, het smoeijen en vijlen van muntspecien, te regt begrepen is geworden.

— Dezer dagen zijn aan de ontvangers en ambtenaren der directe belastingen de navolgende voorschriften gegeven, betrekkelijk de behandeling van processen-verbaal van bekeuring wegens het personeel en het patentregt, als: dat de afgifte van een formeel en gezegeld afschrift vereischte is, wanneer de bekeurde tegenwoordig is geweest en bij de bekeuring, en bij de opmaking van het proces-verbaal, zulks is, of dit niet zijne woonplaats heeft; dat, ingeval hij het hem elders aangeboden afschrift niet mogt willen aannemen, men volstaan kan met de nederlegging van hetzelve, te zijner beschikking, ten raadhuize der gemeente, waar de bekeuring heeft plaats gehad; dat, bij weigering of nalatigheid van den bij de bekeuring tegenwoordig geweest zijnde, om zulks mede te wezen bij de redactie van het proces-verbaal, een ongezegeld, eenvoudig, dat is, niet geauthentiseerd afschrift den bekende moet worden toegezonden; dat de nederlegging van een behoorlijk geteekend en gezegeld afschrift, ten raadhuize of bij den Burgemeester der gemeente, niet behoeft te geschieden door tusschenkomst eens deurwaarders, noch ook te bestaan in, of vergezeld te gaan van eene beteekening van dat stuk aan den Burgem., als alleen te pas komende aan den bekeurde; dat ook bij de beteekening niet anders dan een gezegeld afschrift vermag te worden overgereikt, en die beteekening moet plaats hebben door het ministerie eens deurwaarders voor de directe belastingen, aan welken het stuk door de commiesen, zoo die de bekeuring hebben verrigt, mitsdien behoort te worden overhandigd, of, zoo noodig, door de tusschenkomst des controleurs of inspecteurs zal kunnen toegezonden worden; dat, hoezeer, in zake van patent, de beteekening der processen-verbaal niet bij de wet is voorgeschreven, dezelve niettemin, gelijk ook, casu quo, de uitreiking van het formeele afschrift aan het hoofd des gemeentebestuurs, behoort plaats te hebben, en wel binnen de 24 uren, na de registratie van het proces-verbaal; dat de deurwaarders, wegens het beteekenen der processen-verbaal van bekeuring in de zake van personele belasting en patentregt, naar de bestaande verordeningen, vijftig centen mogen berekenen, behalve de reiskosten, wegens het personeel, naar het Koninglijk besluit van 30 Mei 1833, en wegens het patentregt, naar het tarief van 1°. October 1814 te berekenen; en behoudens, wat de beteekeningen wegens bekeuringen, rakende het personeel, betreft, het bepaalde bij Zr. Ms. besluit van 12 September 1833, voor rekening der schapligtigen komen, of niet op dezelve verhaald kunnen worden.

— Naar men vernoemt is de vraag ontstaan, of de opzigters bij de provinciale waterstaats-werken, onder de burgerlijke ambtenaren behooren gerangschikt te worden, welke, volgens art. 1 van het reglement op het algemeen burgerlijk pensioenfonds, tot dat fonds zullen moeten bijdragen, en alzoo in hetzelve begrepen zijn. Het is aan het Departement van Binnenlandsche Zaken toegeschenen, dat die vraag ontkennend moet beantwoord worden, vermits zij zich niet in de algemeene dienst van den Staat bevinden, en het, na gedaan onderzoek, ook niet gebleken is, dat ten hunnen behoeve, in het onderwerpelijke geval, eenig voorbeeld zou kunnen worden aangehaald, dat een opzigter bij de provinciale waterstaats-werken, ten laste van de schatkist, is gepensioneerd geworden. Het is aan dat Departement alzoo voorgekomen, dat de bedoelde opzigters niet in de termen vallen, om in het pensioenfonds te kunnen worden begrepen, en in zoo verre zij dus van hunne bezoldigingen, ten behoeve van dat fonds, geene inhouding behoeven plaats te hebben. Die inhouding zal daarentegen, naar het inzien van gemeld Departement, bewerkstelligd moeten worden op de bezoldiging van de provinciale ingenieurs, omdat deze, hoezeer tijdelijk in dienst der provincien, tot de ambtenaren in dienst van den Staat behooren, en tot dus verre ten laste van de schatkist gepensioneerd zijn.

Evenzeer is de vraag ontstaan, of surnumerairs, de een benoemd tot controleur, de ander tot visiteur, beide an ultimo Maart dezes jaars, zijn vallende in het eerste gedeelte van § c van art. 18 van het reglement op het algemeen burgerlijk pensioenfonds, vastgesteld bij Koninglijk besluit van 21 Januarij jl., N°. 97, en alzoo hunne belooningen voor het eerste jaar in zoodanig fonds moeten storten, dan of zij, door hunne betrekking van surnumerair, vóór de invoering van het reglement reeds bekend, moeten beschouwd worden te vallen in het laatste gedeelte van gezegd § c, en mitsdien van de bedoelde korting behooren te blijven vrijgesteld, en of, bij eene affirmative beantwoording van het laatste, dezelver tractement niet aan de buitengewone achtjarige contributie van 1 pCt., zoo als bij art. 36 van het pensioenfonds voor de Ambtenaren tot de Rijks ontvangsten was vastgesteld, behooren te worden onderworpen.

— [illegible] den raad van het algemeen burgerlijk pensioenfonds voorgekomen, dat de voorlaatste surnumerair [illegible] den 15den April jl. (tijdstip der invoering van het reglement op voorz. fonds) aangesteld tot Controleur en Visiteur bij de belastingen, onderworpen zijn aan de inhouding der wedde van het eerste jaar, in overeenstemming met de bepalingen van art. 18 van dat reglement, daar zij toch in betrekking van surnumerair niets genoten en dus het geheele tractement, hun als nu toegelegd, als verhooging is te beschouwen, en dat zij wijders, om zich het genot te verzekeren van het reglement der pensioenen tot 's Rijks ontvangsten, waarin zij als surnumerairen geregtigd waren, aan de buitengewone achtjarige contributie van 1 pCt., krachtens hetzelve, moeten worden onderworpen, en alzoo 3 pCt. voldoen.

— Bij eene aankondiging van den Raad van het algemeen burgerlijk pensioenfonds is ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat, ten kantore van de ontvangers van het fonds in de onderscheiden provincien, gedurende de maanden Januarij en Februarij aanstaande, zijn betaalbaar gesteld de pensioenen verschenen den laatsten December 1836, zullende de betaling der pensioenen, ingeschreven op het register van pensioenen van de Ambtenaren tot de Rijks ontvangsten, plaats hebben met inachtneming van alle bepalingen en formaliteiten, welke te dien aanzien steeds hebben bestaan; terwijl de betaling der pensioenen, ingeschreven op het register der pensioenen van het algemeen burgerlijk pensioenfonds, zal geschieden op gewone attestatien *de vita*, af te geven door de gemeente-besturen der woonplaatsen van de gepensioneerden, tegen behoorlijke quitantie, daarop gesteld, en op vertoon van de acte van inschrijving.

— Men meldt uit Amsterdam van den 29 December:

In den afgeloopen nacht tusschen één en half twee ure is er brand ontstaan, ten huize van den heer *van der Vinne*, Boekverkoper, wonende op den hoek van de jonge Roelofsteeg en Pijpenmarkt. De vlam is echter spoedig, door behulp van één brandspuit, gebluscht. Al de winkelgoederen zijn eenigzins beschadigd, wijders zijn geene ongelukken voorgevallen.

— Uit Maassluis wordt van den 28 December geschreven, dat de loodsboot N°. 1 op de Westplaat gestrand is; de schipper en de aan boord zijnde loodsen zijn door schipper *A. den Breems*, van Vlaardingen, met eene dijn gered en aan wal gekomen.

— Uit Middelburg meldt men van 26 December:

[illegible] is van de werf der Gemeente [illegible] stad, met het beste gevolg van stapel geloopen, het fregat *de Zeeuw*, groot ongeveer 500 lasten, en gebouwd door den scheeps-bouwmeester *Frederik Haverkamp*, voor rekening eener reederij, onder directie van de heeren *van den Broecke*, *Luitjn* en *Schouten* alhier, en is daarop dadelijk de kiel gelegd van een schip van ongeveer 420 lasten; zijnde beide schepen bestemd voor de vaart op Oost-Indië.

— Men schrijft uit de provincie Zeeland van 25 December:

Gisteren liep op 's Rijks werf te Vlissingen, met het beste gevolg, van stapel, Zr. Ms. corvet *Amphitrite*, welke bodem vroeger wegens aanzienlijke herstellingen, aldaar op de helling was gehaald. Naar men vernoemt, zal deze corvet benevens het fregat *Algiers*, liggende in het Nieuwe Diep, al zeer spoedig in dienst worden gesteld. De gedeeltelijke lading van de Engelsche stoomboot *Chieftain*, welke den 29 November jl. op de bank de Caloot, is gestrand, zal den 30sten dezer te Vlissingen worden verkocht. Dezelve bestaat, onder anderen, in eenige zeer kostbare boekwerken, pendules, muzijkinstrumenten, enz., enz., enz.; alles door zeewater beschadigd.

De geheele voltooijing der bomvrije forten te Ellewoutsdijk en Breskens, zal den 20sten dezer in eerstgenoemde plaats, en den 31sten dezer te Breskens, in het openbaar worden aanbesteed.

Hebben de Belgische dagbladen met tot melding gemaakt van het menschlievend onthaal, dat de Blankenbergsche vischers, die in den storm van den 29 November jl. hunne schepen verloren, te Vlissingen en omliggende dorpen genoten, niet minder verdient het lofwaardig gedrag van Burgemeester en Wethouders der stad Vlissingen ook nu te worden gemeld. Toen de ongelukkige Beijersche landlieden, welke zich aan boord van de Engelsche stoomboot *Chieftain* bevonden, met die stoomboot, na het doorworstelen van den verschrikkelijken storm van 29 November jl., en eenen doodsangst van twee dagen, eindelijk te Vlissingen aan wal kwamen, wekte de toestand dier ongelukkigen elks medelijden op; moeders met 6 en 7 kleine kinderen, grijsaards en mannen stonden daar van alles verlaten, indien niet de bekende liefdadigheid der Zeeuwen, maar vooral de dadelijke hulp van voornoemd Stedelijk Bestuur, in hunne behoefte had voorzien. Oogenblikkelijk werd er van stads wege een locaal in gereedheid gebragt, waar die rampspoedigen, met de meeste zorg werden behandeld, en waar zij op dezen oogenblik nog geherbergd worden. Nimmer was de Zeeuw ongevoelig voor het lijden zijner natuurgenooten, en om wel te doen, is er in Zeeland slechts één wil, één stem; de overtuiging van zoo vele ongelukkigen die dit ruimschoots ondervonden, spreekt luider dan de lofspraken der Belgische dagbladen.

— Uit Rossum, in Rommelerwaard, meldt men van den 26 December:

In den avond van den 24sten dezer zakerde zeker schipper, *Willem van Hold*, met zijn aakschip, genaamd *Maria Anna*, geladen met hout en houtskolen, komende van Aanten en Prinsse, en bestemd naar Rotterdam, voor deze gemeente onder een eilandje, hetwelk zich midden in de rivier de Waal bevindt, meenende aldaar tegen den opstekenden Noord-Oosten wind eene veilige ligplaats te vinden.

Daar in den morgen van den 25sten de wind al heviger en heviger werd, gepaard met sterke jagsneeuw, kon hij dien dag niet van ligplaats veranderen, en zag zich genoodzaakt den aanstaanden nacht aldaar af te wachten. Op hetzelve schip bevonden zich behalve de schipper *Willem van Hold*, ook nog *Jacobus van Hold*, *Hendrik van Hold*, *Jacobus Peters* en de koopman der lading *Cornelis Janssen*, dus te zamen vijf personen.

Tegen den avond liep de wind meer oostelijk, zoodat hun vaartuig door het kleine eilandje waar achter zij lagen, niet meer beveiligd werd voor de woedende golven, en zij elk oogenblik vreezen moesten, dat het zoude zinken, en zij dus een wissen dood in de golven zouden vinden.

Omstreeks ten een ure, in den nacht werkelijk benaauwende, dat hun vaartuig zoo veel water in kreeg, dat het begon te zinken, spanden zij alle hunne krachten in om met hunne boot het eilandje te bereiken, hetwelk hun na vele moeite gelukte; doch nauwelijks waren zij hier gelaud, of zij zagen hun schip zinken, en oogenblikkelijk daarna ook de boot door de golven wegspoelen; zoodat zij nu hulpeloos den nacht moesten doorbrengen op dit eilandje, waarover de golven heensloegen, en zich dikwijls aan de nijpende koude zagen blootgesteld; terwijl zij uit de genaderde Rotsen, als liggende onder den wind, geen hulp konden verwachten, daar hen door de sneeuwjagt en storm belet werd hen te zien of te hooren.

Ondertusschen was onze wakkere bakenmeester, *Piet van Herpen*, den geheelen nacht, hoewel hij niets van de schipbreuk had kunnen vernemen, maar evenwel het ergste vreesde, op middelen bedacht om de manschappen te redden; zoodra de dag aanbrak, beproefde hij om een zijner vaartuigen te water te brengen, doch dit werd door de brandende golven, dadelijk verzwolgen; waarom hij, niet denkende om zijne oude moeder en vrouw met zes kinderen die hij te bezorgen heeft, besloot zijn eigen leven tot redding dezer schipbreukelingen te wagen, zich te begeven naar het veer van oud St. Andries, omdat de vaartuigen aldaar meer boven den wind lagen, en er eene boot te huren met twee manschappen, waarmede hij gelukkig de schipbreukelingen bereikte; en zoo bragt deze brave menschenvriend de vijf manschappen heden morgen omstreeks negen ure gelukkig, doch verstijfd van koude, in deze gemeente aan wal.

— In België zijn thans openbare gebeden voorgeschreven voor de gelukkige bevalling der Gemalin van *Leopold*, die zich weder in eenen zwangeren toestand bevindt.

— Uit Antwerpen meldt men van den 28 December:

Met genoegen ziet men, dat het bewijzen der hulp en diensten, welke de menschelijkheid gebiedt, tusschen Hollanders en Belgen weêrkeerig wordt. Thans melden onze bladen, dat een Belgisch officier, wiens naam echter niet genoemd wordt, met de troepen onder zijn bevel i. l. Zondag allen bijstand, die in zijn vermogen was, toegebragt heeft aan het volk van eene Hollandsche kanonneerboot, welke door den storm van den dag, bij den Doel, aan den Belgischen wal gelagen was.

RUSLAND.

Petersburg den 17 December. Eene Keizerlijke verordening bepaalt, dat in het vervolg zij, die naar Siberië verbannen worden, in de kruggevangenissen zullen worden ingelijfd, indien zij nog geen 35 jaren bereikt hebben; zij, die van 35 tot 45 jaren tellen, zullen aan de artestanten compagnien worden overgeleverd. Die hoogeren ouderdom hebben, zullen alleen naar de volks-kolonien in Siberie gezonden worden.

— Zoo als wij in onze vorige gemeld hebben heeft de Keizer maatregelen bepaald om het lot van die Joden, die bij kolonien zich willen voegen, te verbeteren. Ziet hier de bepalingen, waarop die kolonisatie rust:

1°. Elke Jood, die niet wegens wetsovertreding verbannen wordt of in eenig zwaarwigtig proces gewikkeld is, heeft het regt om zich te doen koloniseren.

2°. Geen Jood mag tegen zijnen wil of door geweld gekoloniseerd worden; het Gouvernement zal alleen zijne goedgunstige oogmerken en de doos hetzelve aangeboden voordeelen doen kennen, zijnde het aan elken belanghebbende vrijgelaten, daarvan al dan niet gebruik te maken.

3°. Daarentegen zullen al degenen, die zich vrijwillig daartoe laten inschrijven, vrijdom erlangen van alle tegenwoordige en nog van vroeger schuldige belastingen, en zullen op kosten der Regering en in het gunstige jaargetijde, naar de plaats hunner bestemming vervoerd worden.

4°. Bij hunne aankomst zal elk gezin eene voorat gereed gemaakte woning aantreffen, en elk mannelijk lid des gezins zal ontvangen 15 dessetines (eene dessetine heeft 2,400 vademslang), vee in evenredigheid, gereedschap voor den landbouw, zaad tot zaaijen en de noodige middelbehoeften om tot op den eersten oogst zich te kunnen onderhouden.

5°. De Plaatselijke Autoriteiten zijn bijzonder belast om over den bloei dezer kolonien te waken, en daartoe al de voordeelen aan te wenden, welke de plaatselijke gesteldheden kan aanbieden.

Op bevel des Keizers heeft de Minister van Financien, voor de eerste inrigtingen van dezen aard, 1500 dessetines bouwland in het Gouvernement Tobolsk en in de provincie Omsk bestemd; maar aangezien het groote aantal Joden, die tot deze kolonien verlangen toe te treden, is het te voorzien, dat deze hoeveelheid spoedig uitgeput zal zijn en spoedig zal moeten worden vermeerderd.

— Den 9den dezer heeft de opening van den grooten schouwburg plaats gehad. Hunne Majesteiten en het hof woonden deze plegtigheid bij, als ook de Gezanten, de Ministeri, het kortlings alhier aangekomen Gezantschap van den Chan van Buchartje, enz. Ter opening van den schouwburg werd eene nieuwe Russische borspronkelijke opera: *Het leven voor de Vorsten*, ten tooneele gevoerd, welke algemeen beviel, waarom de componist eenstemmig werd voorgeroepen en toegejuicht. — Deze schouwburg is een der grootste in de wereld. Behalve de groote Keizerlijke loge en de bijzondere loges der Keizerlijke familie, bevat het gebouw 16 logen van den eersten rang, 28 loges in de *Bel-Etage*, even zoo veel in den 2den, 3den en 4den rang, voorts 2 gallerijen, en in den 5den rang een amphitheater en een paradijs. In het *Parterre* bevinden zich 436 leuningstoelen in 18 rijen; en achter de leuningstoelen de afgedeelde plaatsen.

— De tentoonstelling van kunststukken heeft uit 580 nummers bestaan; meerendeels schilderstukken, van 207 kunstenaars, onder welke 91 Russische en 27 uitlandsche schilders, 16 Russische en 2 buitenlandsche beeldhouwers, 40 architecten, 10 Russische en 3 buitenlandsche plaatsnijders, 1 lithograaf en 5 medailleurs. De werken van deze kunstenaars waren in 27 zalen en kamers ten toon gesteld. Onder het beeldhouwwerk waren 3 groepen, 44 standbeelden, 13 borstbeelden en 10 basreliefs.

SPANJE.

Er zijn geene bijzondere, latere berigten uit Spanje. Men vermaalde, dat de Generaal *Espartero* bij zijnen overgang over den Ebro veel geladen had. — Voorts wordt de Carlistische Generaal *Rada* opgeroepen zijn, om zich met de troepen van *Cabrera* en *Cabanero* te vereenigen. Men wilde daaruit besluiten, dat, indien Cabrera in Catalonie hadde verslagen, zij wederom eene belangrijke overwinning hervorgebracht hadden. *Cabrera* is met zijne magt van 7000 man op den regter oever der Ebro, bij Mirande en Logrono gebleven. De Generaal *Sanchez* uit Palmyrene opgetrokken, om *Gomez* tegen te houden, is zonder zijn doel bereikt te hebben, naar die kant teruggekeerd.

Berigten over Parijs van den 28 December.

De Spaansche berigten zijn nog altijd van eenig belang ontbloot.

Men heeft berigten uit Bayonne van den 24sten, welke alleen eenige bijzonderheden omtrent het Fransche vreemden-legioen inhouden, van hetwelk de soldaten in geen 27 dagen eenige soldij ontvangen hadden. De Colonel *Conrad* is daarop met het legioen met geforceerden marsch naar Lodosa getrokken, en heeft aldaar ten minste eenige afdeeling gesticht, hetgeen hem nu veel moeite toegestaan is.

— Uit Pampeluna wordt van den 21 Dec. gemeld, dat de voorposten van *Lizaren* en *Conrad* eenige gevangenen op de legere afdeeling van *Cabrera* gemaakt hadden. Deze afdeeling schijnt voornamenlijk uit ruiterij te bestaan. Gemelde Christino's-Opperhoofden zouden digter bij Pampeluna komen en *Cabrera* aldus in bedwang houden.

— Van Bilbao niets meuws.

ZWITSERLAND.

Door het Vooraittend kanton is aan de overige wederom eene circulaire afgevaardigd, met vermaning om naauwkeurig acht te slaan op de uitvoering van het besluit van den Landdag, wegens het verdrijven van de verdachte vreemdelingen. Eene aanzienlijke premie is uitgeloofd op de uitlevering van de vier bekende oproermakers *Mazzini*, *Rauchenplatt* en de gebroeders *Raffini*.

De beruchte *Conseil* is den 17 December, door eenen landjager begeleid, uit Bern gevoerd, en te Delle op Fransch grondgebied gebragt.

DUITSCHLAND.

Weenen den 22 December. Uit deze stad meldt men:

De sints verscheiden dagen verwachte courier uit Napels is thans met de laatste beslissing des Konings, betreffende zijn huwelijk, hier aangekomen. Ten gevolge hiervan is de groote opwachting, wanneer de Vorstelijke bruid de gelukwenschen van den hoogen Adel en het diplomatieke ligchaam zal ontvangen, op den 27sten dezer bepaald. Het vertrek des Hertogs *van Salerno* met zijne Gemalin zal op den 28, en dat van den Aartshertog *Karel* met de Prinses *Therese* en familie den volgenden dag plaats hebben. De Koning van Napels komt over zee naar Venetie en denkt den 2den Januarij te Triënt aan te komen, alwaar op den 7den derzelfde maand de huwelijksvoltrekking zal geschieden.

— Uit Elberfeld wordt het volgende geschreven:

Dat het aan schipper *Stamm* toebehoorende, van Rotterdam naar Dusseldorp bestemde schip *Anna*, in den geweldigen storm van 29 November jl., op den Hollandschen Rhijn is vergaan, is genoeg bekend. Minder bekend zal het misschien wezen, dat men voor het opvisschen en bergen der door den stroom voortgesleepte koopmansgoederen, welker hoeveelheid zeer aanzienlijk is, bestaande onder anderen uit meer dan 200 balen katoen, als reddingskosten niet minder eischt dan 33⅓ pCt., dus het derde deel der geheele waarde, zoo dat ten dezen wordt gehandeld naar de oude wetten van het strandregt, die eene eeuw toebehooren, toen het vuistregt alles regeerde. Indien enkele visschers eenen zoodanigen eisch deden, zoude dit zijn te verontschuldigen door den trap van beschaving dier volksklasse; daar in dit geval echter een Hollandsche Burgemeester het woord voert, vervalt alle verontschuldiging van dien aard en wordt men onwillekeurig herinnerd aan de verhandelingen wegens de Rijnscheepsvaart, aan de geweigerde concessie tot het met stoomschepen bevaren van den Beneden- en Middelrhijn, en vele andere dingen, welke deze nabuurschap aan de Rijnprovincien *doen gevoelen*. Bovenal echter wordt een ieder gedreven tot het doen van de vraag, of de Hollanders bevoegd zijn om het derde gedeelte der waarde van geredde goederen te vorderen, dan wel of het Rijnvaartsverdrag dit barbaarsche strandregt heeft afgeschaft? Het ware te wenschen, dat regtskundigen hun gevoelen dienaangaande openlijk bekend maakten.

— De Koning van Engeland heeft de volgende familie-wet voor het Koningrijk Hanover afgevaardigd:

Wij *Willem IV* enz., overwegende, dat de sedert de ontbinding van het Duitsche Rijk aanmerkelijk veranderde betrekkingen der leden van de Duitsche regerende huizen tot hun opperhoofd en tegenwoordigen Souverein eene nadere bepaling behoeven; overwegende wijders, dat de ten gevolge van de invoering der staatsgrondwet in ons Koningrijk Hanover verordende nieuwe inrigtingen in de stedelijke huishouding eene herziening op het stuk der Apanages evenzeer vereischen, als dezelve ook noodzakelijk schijnt voor het geval, dat de eene of andere der kroon Hanover van de Groot-Britannische kroon plaats had, te beoefenen, na voorafgaand zorgvuldig onderzoek der andere familie verdragen en op den grondslag derzelve, eene Koninglijke familie-wet voor het Koningrijk Hanover daar te stellen, daarin met in achtneming van al het bruikbare, verouderde bepalingen op te heffen, nieuwe voorschriften in de plaats te stellen, en zoo veel mogelijk twijfelingen en dwalingen voor de toekomst te voorkomen. Wij hervelen derhalve enz.

Daarop volgen de 13 hoofdstukken, waaruit de wet bestaat, en waarvan het vierde over de orde van troonsopvolging handelt. Volgens de daarin vervatte bepalingen is de Hanoversche kroon erfelijk in het huis van Brunswijk-Luneburg, naar het beginsel van ondeelbaarheid en eerstgeboorte, in den mannelijken lijn. Bij uitsterving van den mans stam der tegenwoordige Koninglijke linie, gaat de kroon, met uitsluiting der vrouwelijke afstammelingen, over op den mansstam der tegenwoordige Hertoglijk Brunswijk-Wolfelbuttelsche linie, en wel op den regerenden Hertog, in welk geval de alsdan weder vereenigde landen van het huis nimmer weder van elkander geschieden mogen worden. Op gelijke wijze gaat het Hertogdom Brunswijk, bij vroeger uitsterven van den mansstam der Hertoglijke linie, met uitsluiting der vrouwen, op de mannelijke afstammelingen der Koninglijke linie over.

Ten einde allen twijfel omtrent de orde van troonsopvolging onder de thans levende leden van het huis Brunswijk-Luneburg weg te nemen, is door den Koning bepaald, dat in geval van zijn afsterven zonder wettige mannelijke nakomelingen, de Hanoversche kroon allereerst overgaat op zijnen broeder den *Hertog van Cumberland* en diens mannelijke afstammingen; bij ontstentenis daarvan op 's Konings broeder den Hertog *van Sussex* voor zijnen persoon, en eventueel op zijne mannelijke nakomelingen uit een mogelijk nog te sluiten wettig huwelijk; daarna op 's Konings broeder den Hertog *van Cambridge* en diens mannelijke wettige nakomelingen, en eindelijk bij ontstentenis ook van dezen op den regerenden Hertog *Willem* van Brunswijk.

GROOT-BRITANNIE.

Londen den 28 December. Hare Maj. de Koningin is wederom door een vatte koude ongesteld. Z. M. de Koning leed weder aan de jicht.

— Er is in de omstreken van Londen zeer veel sneeuw gevallen, zoodat de gemeenschap met onderscheiden plaatsen gedeeltelijk gestremd is. Tusschen Londen en Brighton zijn verscheiden ruitpaarden onder de sneeuw bedolven, van welke de passagiers met moeite gered zijn. Te Brighton is de koude zoo hevig geweest, dat verscheiden menschen on straat doodgevroren zijn.

— Te Dublin hebben de Leden der Hervorming eene feestmaaltijd gehouden, waarbij Dr. Doyle, op de Roomsche kerkouderen is.

— Het dagblad *Clifton-Priest* van 18 Junij bevat de vertaling van een edict, waarbij het onderwijzen en beleiden der Christelijke Godsleering in China verboden worden. Naar het schijnt, was men altijd vreesachtig nopens de oogmerken der Christenen in verschillende deelen van China gekoesterd; en lang reeds waren dezelve door de Chinesche Regering met leede oogen gezien en somtijds streng gestraft.

FRANKRIJK.

De Fransche en Spaansche berigten van den 26 December bevatten niets ter overneming waardig.

— Het Vondelings Hospitaal in deze hoofdstad, hetwelk in 1640 werd daargesteld, heeft tot 1836 opgenomen een aantal van 206,647 Kinderen. Het grootst aantal Vondelingen was in 1772, toen het getal 7,676 beliep; het kleinste in 1795. In den tegenwoordigen tijd is het getal wederom

aangegroeid; sedert 1830 is het echter zeer verminderd, hebbende het getal vondelingen in 1835 bedragen 4877.

— *Den 27 December.* Heden, toen Z. M. vergezeld van HH. KK. HH. de Hertogen *van Orleans*, *Nemours* en *Joinville*, naar de zaal reed om de Kamers te openen, is er wederom een pistoolschot op den Koning gelost, zonder hem evenwel te treffen. De Koning bukte wederom juist over het portier, om de menigte, welke op weg was, te groeten. De moordenaars dadelijk door eenen officier der nationale garde *Hounaye* gevat en in verzekerde bewaring gebragt. Hij heeft echter bij het voorloopig verhoor niets willen antwoorden. Hij had zich achter de gelederen van de nationale garde geplaatst en was geen zes schreden van het rijtuig des Konings verwijderd, toen het schot viel, hetgeen door de glazen der koets heenging en de stukken in het aangezigt van de Hertogen *van Orleans* en *Nemours* deed vliegen en hen ligt kwetste. Er waren bij dien ellendige, zoo men meent, nog vier jongelieden, welke met pistolen gewapend waren, en die tevens gevangen zijn genomen. Er heeft tusschen het daarbij zijnde volk en de nationale garde eene worsteling plaats gehad. Eenigen meenden, dat het volk hem wilde laten ontsnappen, anderen, dat het volk den moordenaar eerst wilde vatten. Het gerucht van den aanslag op het leven des Konings was weldra in de vergaderzaal bekend, alwaar de Koningin zich met hare dochters bevond. Deze verschrikten hevig, omdat men den afloop nog niet wist, maar groot was hare vreugde, toen zij den Koning behouden zagen binnen komen. De leden van de Kamers, die ten getale van meer dan 300 vergaderd waren, gaven luide hunne blijdschap te kennen, en staken hunne handen den Koning toe. — Toen het schot gevallen was, wilde de Generaals, die den Koning omringden, dat hij zou terug keeren, doch volgens zijne gewone standvastigheid, wilde de Koning hieraan geen gehoor geven. Hij heeft de rede met bedaardheid en kalmte uitgesproken. Dadelijk, nadat de Koning naar het paleis was teruggekeerd, hebben zich de Afgevaardigden naar Z. M. begeven, om hem hunne gelukwenschingen aan te bieden. Z. M. is op straat door algemeen en luidruchtig gejuich begroet.

De troonrede is de volgende:

„ Mijnheeren de Pairs, Mijnheeren de Afgevaardigden!

„ Frankrijk oogst de vruchten van zijnen moed en van zijne wijsheid in; zijne instellingen bevestigen zich, zijn voorspoed wast aan, en terwijl ik u heden vereenig, kan ik niet anders dan mij met u geluk wenschen wegens den uitslag onzer pogingen voor het heil van ons Vaderland.

„ Ik ontvang van alle vreemde Mogendheden de vredelievendste verzekeringen. De rust der wereld schijnt voor langen tijd tegen allen aanval beschut te zijn.

„ Onze diplomatische betrekkingen met de Vereenigde Staten van Amerika zijn hersteld. Het tractaat van den 4 July 1831 wordt ten uitvoer gelegd, en ik heb reden om te gelooven, dat niets meer de goede verstandhouding zal storen, die zoo lang en gelukkig tusschen de beide natien bestaan heeft.

„ Een oogenblikkelijk verschil was tusschen Frankrijk en Zwitserland gerezen. Men heeft ons voldoende opheldering gegeven, en de innige vriendschap, die de beide landen sedert zoo vele eeuwen verbindt, is thans hersteld.

„ Het Schier-eiland wordt nog door noodlottige verdeeldheden verstoord. Gewigtige gebeurtenissen hebben de bestaande instellingen te Madrid en Lissabon geschokt, en de bij het verdrag heeft niet opgehouden Spanje te bedroeven. Steeds ten naauwste met den Koning van Groot-Britannie verbonden, ga ik voort het tractaat der verdubbele alliantie met eene naauwgezette trouw, en overeenkomstig den geest, waarin het is voorgeschreven, ten uitvoer te brengen.

„ Ik vorm de oprechtste wenschen voor de bestendiging van den troon der Koningin *Isabelle II*, en ik hoop, dat de constitutionele Monarchie zal zegevieren over de gevaren, welke haar bedreigen. Maar ik juich mijzelven toe, dat ik Frankrijk bewaard heb voor de opofferingen, wier omvang niet te bepalen is, en voor de onberekenbare gevolgen van alle gewapende tusschenkomst in de inwendige aangelegenheden van het Schier-eiland. Frankrijk spaart het bloed zijner kinderen voor zijne eigene zaak, en wanneer het zich in de treurige noodzakelijkheid bevindt, hen op te roepen om het tot zijne verdediging te storten, dan is het alleen onder onze eigene roemrijke vanen, dat de Franschen ten strijde rukken.

„ Wij hebben in Afrika treurige verliezen geleden. Zij hebben mijn hart hevig bedroefd. Mijn tweede zoon heeft, even als vroeger zijn broeder gedaan had, in het lijden en de gevaren onzer dappere soldaten gedeeld. Indien de uitslag niet aan hunne pogingen heeft beantwoord, zoo hebben voor het minst hun moed, volharding en loffelijke onderwerping de eer onzer vanen waardiglijk gehandhaafd. Gij zult, met mij, aan onze wapenen in Afrika het overwigt, dat hun deel moet zijn, en aan onze bezittingen eene volkomen zekerheid willen verzekeren.

„ Mijn lot is door een aantal bedreigd; de Voorzienigheid heeft het schot, dat reeds mij gerigt was afgekeerd, de betuigingen van verknochtheid, met welke Frankrijk mij omringd heeft, (en waarmede gij mij thans wederom omringt), maken de kostelijkste belooning voor mijn werk en voor mijne opofferingen uit.

„ Eene even dolzinnige als misdadige poging tot opstand heeft gedurende eenige oogenblikken eene groote vrees in verwondering gebragt, zonder echter hare rust te verstoren. Die poging heeft alleen gediend om de trouw onzer dappere troepen en de goede geest der bevolking te doen uitkomen.

„ De magteloosheid van zoo vele misdadige pogingen begint eindelijk de factien te verhoeijen en hare stoutheid te vermoedigen. Reeds heeft de tijd velerlei haat doen bedaren, en dagelijks verzacht hij de pligten, welke de omstandigheden aan mijn Gouvernement hebben opgelegd.

„ Ik heb den wensch van mijn hart kunnen volgen, door vergiffenis te schenken aan lieden, die door de wetten veroordeeld waren. Ik heb mij alleen met diegenen bezig gehouden, welke haar gezag erkend hadden. Op deze wijze meende ik van het schoonste regt, mij door het charter verleend, gebruik te kunnen maken, zonder één van de waarborgen der orde, één der beginselen onzer wetgeving te verzwakken.

„ Buiten de reeds voorgestelde wetten en die welke aan uwe beraadslagingen zullen onderworpen worden, zult gij u met kennisneming opwerpen hebben bezig te houden, sommige waarvan mijne familie betreffen en waarvan andere de volmaking onzer wetgeving ten doel hebben.

„ Onze geldmiddelen zijn in den meest voldoenden toestand. De openbare inkomsten gaan reeds de gewone staatsuitgaven te boven. Maatregelen, overeenkomstig met den wensch, in de vorige zitting van den dag gelegd, zullen u worden aangeboden, zoodra de meerdere ruimte der kantalpn zulks aan mijn Gouvernement zal veroorloven.

„ De belemmering in den handel, die zich in andere landen heeft doen gevoelen, is slechts van tijdelijken invloed op onze inwendige welvaart geweest. Op sommige plaatsen hebben wij verliezen te herstellen, welke wij ons best doen te verzachten, en ik heb reden te hopen, dat zij slechts voorbijgaand wezen zullen en dat de aanwas van rijkdom overal het welzijn der bevolking zal verzekeren.

„ Ten einde de gelukkige uitkomst te bevestigen en Frankrijk met die voordeelen te bedeelen, welken door de vorderingen der wetenschappen en den nationalen voorspoed toegevoegd, heb ik bevolen, dat een uitgebreid plan van publieke werken aan uwe beraadslagingen zal worden onderworpen. Reeds hebben de fondsen, die gij voor de wegen in de westelijke Departementen bestemd hebt, het aanzien dier streken veranderd en er de kiem der burgerlijke ontwikkeling uitgeroeid. In de tegenwoordige zitting zullen de nog ontbrekende wegen, de vaart op de rivieren, de kanalen, de havens en andere spoorwegen het onderwerp van gemotiveerde voorstellen uitmaken, gelijk ook de gedenkwaardigen, de openbare schoonheden, welke van de geschiedenis van Frankrijk gemeld en haar nog doen spreken.

„ Laat ons voortgaan, Mijnheeren, denzelfden weg te bewandelen; dus doende zullen wij er in slagen het geluk van ons Vaderland op vaste grondslagen te vestigen. Door nuttige werkzaamheden, onderling overleg, heilzame omwentelingen kunnen behoeden, en het geschikt pad, onzen instellingen kunnen redden.

„ Vereenigen wij meer en meer onze pogingen, dan zullen wij dadelijk orde en voorspoed zich zien uitbreiden en bevestigen, en wij zullen al de weldaden verwerven, welke een vrij land, dat in vrede leeft, onder de bescherming van een nationaal Gouvernement, regt heeft te verwachten."

— *Den 28 December.* De Fransche dagbladen zijn vervuld met aanwijzingen omtrent den aanslag op het leven des Konings, welke echter weinig nieuws bevatten. Men vermoedt echter nu daarbij, dat de kogel onder de hals van den Koning tusschen den Hertog *van Nemours* en den Prins *de Joinville* is doorgegaan, het plan van het poeder, dat aan den tegenovergestelden kant wegens de kou niet kon geladen worden, verbrijzeld heeft, en het glas den Hertog *van Orleans* aan het oor vrij sterk, doch niet gevaarlijk gewond heeft, toen hij op het balkon der Tuilerien verschenen was hij zeer bebloed.

De moordenaar heeft stellig gewelgerd kinnen mans te zeggen, of liever te spreken, dan dat hij bekende de Koning te hebben willen vermoorden en dit wel uit haat tegen de familie *Orleans*, welk aan hij reeds sedert lange gehaat heeft. Men verwacht echter, dat hij zinnelijk ziek zal worden; hij zou *Jean François Meunier* heten en een zadelmakersgezel zijn.

De Kamer der Pairs is door den Koning gemagtigd om zich als Gerechtshof zelve te stellen, om deze zaak te oordeelen. De Procureur-Generaal bij het Koninglijk Hof van Parijs, *Franck-Carré* zal bij dit Hof denzelfden post vervullen.

— In de Kamer der Afgevaardigden is met 190 stemmen de heer *Dupin* wederom tot Voorzitter verkozen.

— In onderscheiden deelen van Frankrijk is eene menigte sneeuw gevallen, waardoor de gemeenschap der posten zeer belemmerd werd.

MENGELINGEN.

DAGBOEK VAN *ANTOINE VITERBI*,

DOOR HEMZELVEN GESTELD, TERWIJL HIJ ZICH VAN HONGER LIET OMKOMEN IN DE GEVANGENIS VAN BASTIA, IN 1821.

Luc-Antoine Viterbi, zoon van *Simon Paul Viterbi*, werd te Penta op Korsika in 1796 geboren. Zijne opvoeding werd door zijnen vader begonnen, een man, die veel wetenschappelijke kennis schijnt bezeten te hebben, en werd te Florence voleindigd. Van twee huwelijken, kreeg hij één zoon, *Orso Paolo*, en zeven dochters. Hij leidde een stil leven, zich zijnde beoefening der letteren overgevende, en het ware huiselijk geluk genietende, toen de Fransche omwenteling de zinnelijkheid der Korsikanen kwam boeijen. *Antoine* en zijn vader werden in dien tijd onder de voornaamste Advokaten van het land gerangschikt. Toen de aanzienlijken van het Kanton Casinca zich in het klooster van Venzolasca verzamelden, begaf *Simon Viterbi* er zich met zijne beide zonen, zijne bloedverwanten en eenige zijner vrienden heen. Men stelde voor, het huis der *Frédianis*, eene adellijke familie en als zoodanig beschuldigd van de vrijheid vijandig te zijn, uit de kiesvergadering te sluiten. *Simon Viterbi* kantte zich eerst tegen dit voorstel, maar hij eindigde met zich bij de meerderheid te voegen en de *Frédianis* werden uitgesloten. *Pierre Jean Serpentini*, hun vriend, en die een der aanzienlijken was, verweet op eenen scherpen toon aan *Simon Viterbi* zijne besluiteloosheid, en riep: „ Gij zijt het bedbesaar, die weggejaagd zult worden!" — „ Ik verwonder mij," antwoordde *Simon*, „ dat een lafaard als gij zijne stem nog in deze muren durft verheffen." Op deze woorden wierp *Serpentini* zich op *Viterbi* en verwondde hem met zijne dolk. *Antoine* en *Pierre Viterbi*, die buiten de zaal waren, snelden daar binnen, om hunnen vader te helpen, en terwijl *Antoine* daarmede bezig was, vernam hij, dat *André Frédiani* buiten de zaal was vermoord geworden. Deze moord werd aan de *Viterbi* geweten en bijzonder aan *Antoine*. Van daar een onverzoenbare haat tusschen deze beide geslachten.

Tijdens de overgave van Bastia aan de Engelschen, scheepten de *Viterbi* zich voor Toulon in. Nauwelijks waren zij vertrokken of de *Frédianis*, die zich bij de Engelsche facie hadden gevoegd, verbrandden hunne huizen, verwoestten hunne bezittingen en maakten zich alleen meester van Porta. Toen de Engelschen het eiland verlieten, kwamen de *Viterbis* terug, en stelden tegen de *Frédianis* eenen eisch tot schadevergoeding voor de regtbanken in. Terzelfder tijd stelde de vader van *André Frédiani*, wenschende de twisten te eindigen, die sedert zoo langen tijd de beide geslachten verdeelden, voor, om zijnen kleinzoon met een der dochters van *Antoine* te doen huwen. Dit voorstel werd aangenomen en *Simon Viterbi* stelde alles in het werk om het huwelijk te verhaasten. De reis van dezen gezant werd door de tegenpartij verkeerd opgenomen, en hij werd bij zijne terugkomst in Porta door moordenaars dodelijk gewond. *Antoine* vervolgde met het hoofd der gendarmerie de *Frédianis*, die allen werden in beschuldiging gesteld. De regtbank veroordeelde de voornaamste onder hen tot de dood bij *Viterbi* gewijzigde straf der galeijen, en vier jaren gevangenis. Intusschen werden de regtbanken door het Fransche Gouvernement gereorganiseerd en *Antoine* werd tot *openbaren aanklager* benoemd. Hij vervulde dien post met eer, en behield hem na zijne wedgang om voor den verheffing van *Buonaparte* tot het Keizerschap te stemmen. Zich te Porta gevestigd hebbende, leefde hij en in eene gelukkige vergetelheid, toen de agenten van den Keizer hem verschillende aanzoeningsbeden deden ondervinden, tot hij zelfs op last van den Generaal *Berthier* zonder eenige reden werd gevangen genomen. In 1814 werd *Donato Frédiani* voor zijn huis gedood. Hoewel in den beginne de verdenking op anderen rustte, werd *Antoine* eindelijk als medepligtige beschuldigd en zijn zoon als dader aangeklaagd. De dat schier de vervolgingen tegen hem begonnen waren, zette Korsika zich in beweging op het vernieuwen van *Napoleon* vlugt van het eiland Elba. Het plein van Bisinco werd als vergaderplaats voor de bevolking van het arrondissement van Bastia aangewezen en *Antoine* aangezocht door een aantal dienstbaren, begaf zich ook derwaarts. De *Colonna* echter en andere persoonlijke vijanden der *Viterbi* waren er reeds voor hem, en wisten hem den toegang tot het kamp belet te doen; waarop een schermutseling tusschen beide partijen ontstond, waarbij twee der *Cecaldis* omkwamen. *Antoine* vlugtte naar Borgo met zijnen zoon, en werd aldaar door den invloed der aanhangers van *Napoleon* ter dood veroordeeld, hoewel het klaar was dat de *Cecaldis* de aanvallers geweest waren. Er werd bovendien bepaald, dat de bezittingen van *Viterbi* zouden worden verbeurd verklaard, zijn huis vernield en een gedenkzuil op deszelfs plaats zoude worden opgerigt. Vader en zoon omkwamen gedurende eenigen tijd de pogingen hunner vijanden, totdat de omkeer op het eiland een einde nam, begonnen de *Cecaldis* een nieuw proces, en beide werden in de gevangenis van Bastia geworpen.

Na eene aantooning welke verscheidene maanden duurde, werden zij vrijgesproken en in vrijheid gesteld. *Antoine* kwam zien in den schoot zijns huisgezins terug. Hij werd met vreugde in zijne woonplaats ontvangen, en scheen eindelijk gelukkig te zullen zijn, toen er alweder een proces tegen hem en zijnen zoon, ter zake van de moord van *Donato Frédiani*, werd ingesteld. De zoon vlugtte op het vaste land. De vader werd na een vruchteloos appel van de Regtbank van Bastia naar het Hof van Assisen te Aix en Provence, alwaar de geschorste gevangenis weder aanving. Zijne kleinkinderen, zijne vrienden vreesden hem te verliezen, maar hij zeide hun, dat hij zich niets te verwijten, en de regtvaardigheid te verbieden had. Men bragt hem in de gevangenis van Bastia. Zijn broeder, *Pierre Viterbi*, op Korsika teruggekomen, na langen tijd in de Fransche legers gevochten te hebben, trachtte vergeefs, hem in vrijheid te doen stellen. Het Koninglijk Hof hield tegenwoordig veertien dagen zitting over de zaak van *Antoine*, en veroordeelde hem den 16 September 1821 tot de straffe des doods. Gedurende deze lange zitting, en hoewel hij middelerwijl den dood zijns broeders had vernomen, verdedigde *Antoine* zich met eene tegenwoordigheid van geest en eenen moed, welke de algemeene bewondering tot zich trokken. Toen het vonnis werd uitgesproken verloor hij niets van zijne standvastigheid, en deed niets meer dan zich de schuld van eene openbare executie te besparen. Ten dien einde wenschte hij van het vonnis in appel, maar alleen om den tijd te hebben zijn plan ten einde te brengen. Hij liet zich van honger omkomen en bezweek den 29 December, na een vreeselijk lijden van achttien dagen.

Viterbi had gewenscht plegtig te Porta begraven te worden. Zijn dood was niet algemeen bekend, of zes honderd boeren der omstreken kwamen te Bastia om zijn ligchaam af te halen. Onder weg vernamen zij, dat men het op

last der Overheid in ongebluschte kalk had begraven, en dat eene brigade belast was zijn graf te bewaren. Een honderdtal hunner trachtte het lig chaam van daar te voeren, doch te vergeefs. De buitengewone dood van *Viterbi* maakte eenen grooten indruk te Bastia. De doodklok werd in alle kerken geluid, en de Broederschappen, voor dat zij de bevelen van den Generaal wisten, hadden zich gereed gemaakt zijne overblijfselen tot den brug van Bivinco te begeleiden.

Deze merkwaardige man was van eene middelmatige lengte; zijn gelaat was somber en vol uitdrukking. Zijn Karakter bestond uit goede en kwade hoedanigheden. Onberispelijk als echtgenoot en vader, was hij edelmoedig en dienstvaardig voor zijne vrienden, maar zijn haat was onverzoenlijk. Hij geloofde aan het bestaan van eenen God, zonder daarom de geopenbaarde Godsdienst aangenomen te hebben. Zijne geestkracht evenaarde de kracht zijns ligchaams. Zijn geheugen was zoo buitengemeen sterk, dat men hem na twee lezingen, negentig Latijnsche woorden zonder verband, heeft hooren opzeggen. Gedurende zijne gevangenschap, en zelfs na zijne veroordeeling, maakte hij dichtstukken over zijne ongelukken, en hield het dagboek, dat men lezen zal en waarvan de naauwkeurigheid, door allen, die hem genderd zijn, bevestigd wordt.

Dagboek begonnen den 25 November 1821.

25 *November*. — Ten tien ure des ochtens heb ik met graagte en veel gegeten. Ten drie ure des namiddags nam ik elf droppels van eenen slaapdrank in. Ten elf ure des nachts ben ik wakker gebleven en volmaakt wel, toen ik in eenen diepen slaap viel.

26 *Nov*. — Ik heb den dag stil doorgebragt en bemerk dat de slaapdrank opiguds te werken.

27 *Nov*. — Ik ben tegen een ure in slaap gevallen, en mijn slaap duurde tot half vier ure. Bij mijn ontwaken heb ik mij vol kracht en zonder eenige pijn gevoeld, alleen had ik eenen bitteren smaak. Ziet hier het einde van den tweeden dag, welke ik zonder eten heb doorgebragt, ik gevoel er geen ongemak van, en heb geene behoefte.

Er is hier eene uitlating: de tijd spreekt hier van de vier dagen, verloopen tusschen den 27 November en 2 December.

2 *December*. — Heden ten drie ure, heb ik het smaak gegeten en eenen rustigen nacht doorgebragt.

3 *Dec*. — Maandag, geen voedsel; ik voel geene behoefte.

4 *Dec*. — Als den vorigen dag.

5 *Dec*. — Den vorigen nacht heb ik niet geslapen, ik gevoelde geene pijn, mijn geest alleen was zeer geschokt. In den ochtend is dezelve kalmer geworden. Het is nu twee ure namiddag, en sedert drie dagen heeft mijn pols geene koortsachtige beweging, hij slaat een weinig sneller en dieper. De maag en de ingewanden genieten eene volmaakte rust. Het hoofd is vrij, mijne verbeeldingskracht werkzaam, mijn gezigt zeer helder. Geene eet-, noch drinklust. Over een uur zullen er drie dagen verloopen zijn, sedert ik voedsel heb genoten. De mond vrij van bitterheid, het gehoor zeer scherp; een gevoel van kracht in geheel het ligchaam. Tegen half vijf ure heb ik de oogen gedurende eenige oogenblikken gesloten, maar eene algemeene beving heeft mij weldra weder gewekt. Omtrent half zes ure voelde ik eene ligte pijn in het linker gedeelte der borst. De pols strekt zich tot den elleboog uit. Ten acht ure heb ik gedurende een uur rustig geslapen; bij mijn ontwaken was de pols volmaakt bedaard. Sedert omtrent half tien tot elf ure, een zachte en diepe slaap; zeer gevoelige slapheid in den pols, welke regelmatig en diep blijft. Te middernacht, volmaakte rust in het geheele ligchaam, vooral in den pols. Ten een ure, droge keel en zwarte dorst. Ten acht ure, herzelfde gevoel, uitgezonderd eene ligte pijn aan het hart. De linker pols gaat anders dan de regter, hetgeen de wahrheid aankondigt, welke door mangel van voedsel is voortgebragt.

6 *Dec*. — Gedurende het eerste gedeelte van deezen dag hebben de rede en de moed mij verlaten. Zonder het regte middel om het uitbrekende midden der nagt te kunnen gelaken. (a) Geene koorts, en toch heb ik in geen vier dagen gegeten noch gedronken. Ik ben met de standvastigheid van eenen *Cato* begonnen, dezelve zal mij niet begeven. Ten tien ure is de pols slap en regelmatig, mijn hoofd word verward. Ten twaalf ure precies is de regter pols weer tusschenpoozend geworden, de linker wordt dit uur nog meer. Ten elf ure heeft de zwakke pols opgehouden tusschenpoozend te zijn; het gezigt is verduisterd. Ten vier ure is de pols tweemaal tusschenpoozend en het hoofd een weinig verward. Een ure verdwijnt de tusschenpooging van den pols; hij is sterker en regelmatiger. Ten negen ure, krachtvolle, de pols vrij regelmatig; de mond bitter; de pols heeft zonderlinge veranderingen ondergaan, op dezen oogenblik is dezelve zwak en regelmatig. Mond en keel zijn verdroogd, zulke slaap van omstreeks een half uur.

7 *Dec*. — Sedert half zeven ure, tot half vier meer dan vier uren stil geslapen. Bij het ontwaken duizelingen, een brandende dorst, de pols in eene groote beweging. Ten negen ure wordt de pols, die weder krachtig was, zuigachtig, met tusschenpooszingen aan beide zijden; die van den regter worden langer; de dorst vermindert. Ten twaalf ure regelmatige pols, ten een ure brandende dorst, de pols zwak, maar zonder koortsachtige beweging. Ten vier ure gewoelige tusschenpoozingen aan beide zijden. Ten zes ure de pols buitenmate kalm. Groote dorst sedert twaalf uren; de mond bitter; de pols stil, het overige ligchaam in rust.

8 *Dec*. — Ten vier ure des ochtends, brandende dorst; kalmte en regelmatigheid in de andere deelen des ligchaams; stille slaap van eenige uren. Ten acht ure nieuwe slaap van twee ure; de mond zeer droog; de keel brandend; de long zoo belagen, dat ik naauwlijks kan spreken. Ten elf ure tusschenpoozende pols. Ten twaalf ure volmaakte rust, brandende en aanhoudende dorst. Ten vier ure, bij tusschenpoozen ligte slaap van een half uur en meer. Bijbet ontwaken duizelingen van twee minuten; kalmte en regelmatigheid in den pols; altoos dezelfde dorst; volmaakte rust in de geheele organisatie; vermindering der krachten. Ten acht ure des avonds, harde pols met tusschenpoozen bij alken derden polsslag; algemeene rust; dezelfde dorst. — (*Hier eindigt het gedeelte van het dagboek, dat door hem zelven geschreven is; maar het overige is door hunne bewaarders opgeschreven en gewaarmerkt.*) — Ten tien ure gaat de pols voort met alken derden slag bij tusschenpoozen te slaan, en de bewegingen zijn zeer snel. Te middernacht een ure slaap, gevolgd door eene verschrikkelijke duizeling; de pols [illegible] dorst.

(a) *Hier eindigt het eerste deel van dit dagboek.* In deze verwoesting uitgeput, als hij, na zoveel jaren, bovenmatig veel gedenkende, dat hij de dood zoude volgen, [illegible] dood vervulde hunne [illegible] meer dan de hongerdood.

Tijding.

In Tunel binnengekomen J. Morton, van Ipswich, en J. Ross, van New-Castle.

Geen nieuwigheid binnengekomen, de reede zeer druk.

Uitgezeild W. Cousins en S. C. Claus, naar Batavia, D. Steenveld, H. J. Bolhuis, H. K. Ruyl, C. van der Hoff, C. Zaal, J. J. Boel, B. F. Thien, C. Wagner, T. Bodeman Hzn. en J. Andriesen, naar Suriname; P. Pybes, naar Suriname, in Visser, naar Batavia, J. J. Reukes, A. de Hilliers, J. C. Hulsman, C. Bilde en J. F. Smidtman, naar New-York; L. Bosinger, naar Porto, J. Hethols, naar Kopenhagen en Gibraltar, D. A. Willers, naar Triest, L. J. Gerbode, naar Smirna, R. F. Mellenaar, naar Genua en Livorno, M. de Azevedo, naar Lissabon, D. Rosario, naar Napels, W. Brouwer, naar la Rochelle, J. Vos, naar Bordeaux en Bayonne, L. J. Gerk, naar Bordeaux, J. S. Bonjer, (van Dantzig) naar Bordeaux, H. W. Tonkins, naar Liverpool, P. F. Friedrichs, naar Hull, en J. Prins, naar New-Castle.

In het Vlie niets gepasseerd.

Te Texsch. binnengekomen J. H. L. Köhne, van Hamburg naar de Kaap de Goede Hoop en Singapore, als bijlegger.

Uitgezeild W. Cousius en S. H. Finch, naar Londen.

Het schip *Elizabeth*, Kapt. P. Pybes, van Amsterdam naar Suriname, is, volgens particulier berigt den 24sten, en het schip *Aurora*, Kapt. A. J. de Boer, van Amsterdam naar Genua en Livorno, den 29 Dec. uit Tessel naar zee gezeild.

De brik *Jane Ayre*, Kapt. J. Williams, van Rotterdam naar Londen, den 25 Nov. van Helvoet naar zee gezeild, is op het Goereesche strand vastgeraakt en verbrijzeld, doch de Equipage gered en den 27 dito te Helvoet aangekomen.

Het schip *Ortelius*, Kapt. D. G. Niesen, van Soerabaya, Samarang, Pekalongang en Batavia, laatst van St. Helena naar Rotterdam, te Helvoet binnen, is den 28 Nov., met hulp van volk aldaar tusschen de Hoofden gehaald; Kapt. Niesen, rapporteert, den 12 Nov., op 6° N. breedte gepraaid te hebben het schip *Sara Maria*, Kapt. J. J. Reinhardt, van Batavia naar Amsterdam.

De kof *Alida Giezen*, Kapt. J. J. Zelling, van Rotterdam naar Londen, is, volgens een brief van Brielle van den 27 Dec.; dien nacht boven de haven aldaar aan den grond en in het ijs bezet geraakt.

De stoomboot *Sir Edwards Banks*, Kapt. W. Norwood, van Rotterdam naar Londen, te Brielle uit zee terug gekomen, is den 27 Dec. met hulp van eene ijssloep aan den Brielsche Heuvel gehaald.

Arrijvementen: Te Triest Kapt. H. J. Beness, van Amsterdam; te Duinkerken L. Rozier, en te Londen W. M. Linnau, beide van Rotterdam, W. H. Smith, van Amsterdam; te Hamburg J. B. Koch, van Rotterdam.

PRIJS-COURANT der EFFECTEN.

Amsterdam den 31. December 1836.

Nederlanden.		Gebl.	Spanje.		Gebl.
Werkel. Schuld 2½ pCt.	53⅜ a 53⅞	53⅞	Nieuwe 1835 & 1855 5 pCt.	19⅝ a 19 13/16	19⅝
Ditto 4 —	100⅝ a —	—	Ditto onbep. st.	— — a —	—
Ditto —	— a —	—	Ditto passive	— — a —	—
Kans-Biljetten	23 5/16 a 23⅜	23⅜	Ditto uitgest.	— — a —	—
Amort. Syndic. 4½	— 95 a 95⅛	95⅛	Coupons 1 *Nov.*	— — a —	—
— — 3	— 79½ a —	—	Oostenrijk.		
Hand. Maats. 4½	— 185⅝ a 187½	187⅜	Obl. *Goll & C°.* 5 pCt.	— a —	—
Nieuwe dito 4½	— 102⅝ a —	—	Certificaten 2½	— — a —	—
Frankrijk.			Neg. Metaliek 2½	— 54⅛ a 54⅜	—
Inlehn. Grb. 3 pCt.	— a —	—	Idem 5	— 99⅝ a 100	—
— — 5	— — a —	—	Dito in *Lond.* 5	— — a —	—
Rusland.			Bank-Aktien 3	— — a —	—
Gb. *H. & C°.* 1798 5 pCt.	104¼ a —	—	Napels.		
— — 1822 5	— 104⅛ a —	—	Certificaten 5 pCt.	— a —	—
Ins. en Cert. 6	— 65⅛ a 65⅛	65⅛	Dito in *Napels.* 5	— 98½ a —	—
— — 1822 5	— 95⅛ a —	—	Griekenland.		
Pruissen.			Obl. 1 l. gr. *l. st.* 5 pCt.	— a —	—
Geldl. te *Lond.* 4 pCt.	— a —	—			
Aandeelen van dito	113 a —	—			

De Prijs van de BOTER aan de Waag binnen Leyden.

Zaturdag den 31. December 1836.

Van 30 tot 34 gulden.

Utrecht den 28 December. Gisteren is door den Breeden Kerkenraad der Nederduitsche Hervormde Gemeente alhier, ter vervulling der bestaande vacature, het volgende *drietal* van Predikanten geformeerd:

DD. *J. A. D. Molster*, te Leeuwarden; *T. C. R. Huidecoper*, Theol. Dr., te Zutphen, en *H. P. Timmers Verhoeven*, Theol. Doct., te Hoorn.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Op Donderdag den 5 January 1837.

GIJSBRECHT van *AEMSTEL*, *Treurspel*, in 5 Bedrijven, door *Joost van Vondel*, versierd met dezelfs hiertoe buizonder vervaardigde Decoratiën, Kleedingen en Wapentuigen; alles naar den Tijd, waarin het wordt voorgesteld. — Na hetzelve: De BRUILOFT van *KLORIS* en *ROOSJE*, *Blijspel*, in één Bedrijf, versierd met *Zang* en *Dans*; benevens een Vers, bij gelegenheid van het Nieuw Begonnen Jaar, voorgedragen door den Heer Stoffendaal en Mejufvrouw Wichart.

HALVE LOTEN worden eerst na *half negen ure* afgegeven.

(*De Aanvang te zes ure.*)

Mijne geliefde Echtgenoote G. J. HOOGEBOOM beviel heden zeer voorspoedig van een' ZOON.

Leyden den 28 December 1836. A. MONTAGNE Jz.

De gezamentlijke Schippers van *Rotterdam* zullen, zoo lang het beloten water is, 's wekelijks, *Woensdag* en *Zaturdag*, een PAKWAGEN laten Afrijden met de Goederen, aan het *Rotterdamsche Veer*, 's morgens ten elf ure.

Ten Kantore van N. NATHANS te Leyden, zijn nog te bekomen: HEELE en GEDEELTEN van KOOP-LOTEN voor de 170ste *Kon. Nedl. Loterij*, waarvan de Trekking der *Eerste Klasse* begint op Heden.

VRIJWILLIGE VERKOOPING,

op Zaturdag den 7 Januarij 1837, des Avonds ten 5 uren, in het *Heeren-Logement* aan den Burg te Leyden, van een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, genaamd: *den HAMMETJE*, waarin de *Kruidenier's Affaire* sedert vele jaren met goed succes is uitgeoefend en nog wordt verrigt; staande en gelegen binnen de Stad Leyden, aan den Ouden Rhijn, op den Hoek der Korte Hoogelandsche Kerkstraat, en uitgang hebbende in dezelve straat, Wijk 6, N°. 191, Breeder bij Billetten omschreven; zullende het zelve des daags voor den Verkoopdag door een iedereen bezigtigd worden des voormiddags van 10 tot 12 ure en des namiddags van 2 tot 4 ure, en is inmiddels nadere Informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris H. J. HOFSTEDE, te Leyden voornoemd.

Den 9, 10 en 11 Januarij 1837 en volgende dagen, zal ten overstaan van Mr. C. A. KLUIT, Openbaar Notaris, residerende te Alphen, het huis N°. 128 aldaar, des morgens ten tien ure, worden Verkocht: Eene zeer nette en fraaije INBOEDEL, hoofdzakelijk bestaande in: Tapijten, Kleeden, Spiegels, Pendules, Meubel- en Glas-Gordijnen, Schilderijen, Stoelen, Mahoniehouten Peinet- en andere Tafels, Ledikanten, Buffetten, Kabinetten, Secretairen, Commoden, Mangel-, Haarden, Porcelein, waaronder zeer fraaije oude Japansche Stellen, Room-Couleurd, Glas- en Aardewerk, Bedden met derzelver Toebehooren, Gangkamers, Tin-, Blik- en Koperwerk, benevens eenige Boeken en hetgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden. Alles nagelaten door Wijlen den Heere P. DOZY, in leven *Rendeerder van het Kanton Alphen*.

Alle welke Goederen op den 9, 10 en 11 Januarij 1837, van 10 tot 2 ure voor een ieder zullen te zien zijn.

Bij de Wed. ANTHONY en KLOPPER en ZOON, te Leyden.